رسالت

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی صبح ایران

صاحب امتیاز: بنیاد رسالت
مدیرمسئول: محسن پیرهادی
سردبیر: مسعود پیرهادی
نشانی: تهران، خیابان استاد نجات اللهی جنوبی خیابان شهید اسماعیل محمدی- پلاک ۱
کدپستی: ۱۵۹۹۹۷۶۷۱۱ | تلفن: ۱۰-۸۸۹۱۰۸۰۶
نمابر: ۸۸۹۰۶۷۸۵ | چاپ: صمیم | تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵

سه‌شنبه
۹ دی ۱۴۰۴
۹ رجب ۱۴۴۷
۳۰ دسامبر ۲۰۲۵
سال چهلم
شماره ۱۱۳۰۸

WWW.RESALAT-NEWS.COM

اوقات شرعی

اذان ظهر ۱۲:۰۷
اذان مغرب ۱۷:۲۰
اذان صبح فردا ۵:۴۴
طلوع آفتاب فردا ۷:۱۴

خوانندگان فهیم روزنامه رسالت می‌توانند پیام‌های خود را به سامانه‌های ۱۰۰۰۲۱۸۸۹۱۰۸۰۸ یا ۵۰۰۰۱۰۶۰۶۵۸۱۱۹ پیامک کرده و مسائل و مشکلات خود را بیان نمایند. بی‌صبرانه منتظر پیام‌های گرم شما هستیم.

کلام امیر

امام(علیه‌السلام)فرمود:هنگامی که‌عقل کامل گردد سخن کم می شود.

شاه‌بیت

انگشت نمای خلق بودن
زشت است ولیک با تو زیباست
سعدی

چرا خصوصی سازی از حرف به عمل نمی رسد؟

بودجه ۱۴۰۵ و آزمون اصلاح ساختار

گروه اقتصادی

ادامه از صفحه اول

خصوصی‌سازی راهبردی کلیدی برای افزایش رقابت‌پذیری است

بسیاری از آگاهان اقتصادی تأکید دارند که بزرگ بودن دولت، نه تنها به بهبود عدالت اجتماعی منجر نشده، بلکه خود به عاملی برای تشدید نابرابری و فشار تورمی تبدیل شده است. زمانی که دولت ناچار است بخش قابل توجهی از منابع خود را صرف پوشش هزینه های شرکت های زیان ده کند، امکان سرمایه گذاری مؤثر در بخش های مولد، زیرساختی و اشتغال آفرین کاهش می یابد. نتیجه این روند، افزایش کسری بودجه، استقراض پنهان یا آشکار و در نهایت انتقال فشارها به سفره مردم از مسیر تورم است. در این میان، خصوصی سازی به عنوان یک راهبرد کلیدی، بارها در اسناد بالادستی و برنامه های توسعه مورد تأکید قرار گرفته اما اجرای آن اغلب با انحراف همراه بوده است. به جای واگذاری واقعی به بخش خصوصی توانمند و رقابت پذیر، بسیاری از بنگاه ها به نهادهای شبه دولتی یا شرکت های وابسته منتقل شده اند؛ فرآیندی که نه تنها به کوچک شدن دولت منجر نشده، بلکه ساختاری پیچیده تر و کم شفاف تر ایجاد کرده است. کارشناسان معتقدند خصوصی سازی بدون رقابت، بدون شفافیت و بدون نظارت مؤثر، نه تنها مشکل گشا نیست، بلکه می تواند اعتماد عمومی به سیاست های اقتصادی را نیز تضعیف کند.

تحقق اقتصاد مقاومتی در گرو مردمی‌سازی اقتصاد و کاهش هزینه‌ها است

از منظر اقتصاد مقاومتی نیز تداوم تصدی گری دولت با روح این راهبرد کلان در تعارض است. اقتصاد مقاومتی بر مردمی سازی اقتصاد، افزایش بهره وری، کاهش هزینه ها و اتکا به ظرفیت های درونی تأکید دارد. در چنین چارچوبی، دولت باید نقش سیاست گذار، ناظر و تسهیل گر را ایفا کند، نه بنگاه دار و رقیب بخش خصوصی. کوچک سازی دولت به معنای رهاسازی اقتصاد نیست، بلکه به مفهوم تمرکز دولت بر وظایف حاکمیتی و ایجاد بستر مناسب برای فعالیت سالم و شفاف بخش خصوصی است. تحلیلگران همچنین هشدار می دهند که ادامه روند فعلی، پیام منفی روشنی به سرمایه گذاران ارسال می کند. زمانی که دولت بزرگ ترین بازیگر اقتصاد باقی می ماند و هر سال سهم بیشتری از منابع را به خود اختصاص می دهد، انگیزه سرمایه گذاری در بخش مولد کاهش می یابد و نقدینگی به جای تولید، به سمت بازارهای غیرمولد و سفته بازی سوق پیدا می کند. این چرخه معیوب، نه تنها رشد اقتصادی را محدود می سازد، بلکه ناپایداری های مالی و تورمی را تشدید می کند.

ضرورت اصلاح ساختار هزینه های دولت

در چنین شرایطی، کارشناسان اقتصادی بر این نکته تأکید دارند که لایحه بودجه ۱۴۰۵ می تواند به یک نقطه عطف تبدیل شود؛ مشروط بر آنکه اصلاح ساختار هزینه های دولت و شرکت های دولتی، به صورت واقعی و شجاعانه در دستور کار قرار گیرد. بازنگری در تعداد و مأموریت شرکت های دولتی، واگذاری مدیریت و مالکیت بنگاه های قابل واگذاری، شفاف سازی صورت های مالی و جلوگیری از رشد بی ضابطه هزینه ها، از جمله اقداماتی است که می تواند مسیر بودجه ریزی کشور را اصلاح کند. به باور بسیاری از صاحب نظران، کوچک سازی دولت نه یک انتخاب بلکه یک ضرورت اقتصادی است. چرا که اقتصادی که با محدودیت منابع و فشارهای معیشتی مواجه است، دیگر تاب تحمل دولت پرهزینه و ناکارآمد را ندارد. اگر هدف، بهبود معیشت مردم، کنترل تورم و افزایش رشد اقتصادی است، چاره ای جز کاهش بار دولت از اقتصاد و میدان دادن به بخش خصوصی واقعی وجود ندارد.

سخن پایانی

در جمع بندی می توان گفت آنچه امروز در بررسی لایحه بودجه ۱۴۰۵ بیش از هر موضوعی خود نمایی می کند، تداوم سنگینی بار دولت بر دوش اقتصاد و بدنه ای است که سال هاست کارآمدی دقیق آن محل تردید است. تجربه سال های گذشته نشان داده که افزایش بودجه شرکت های دولتی، بدون اصلاح ساختار و بدون واگذاری واقعی به بخش خصوصی، نه تنها به بهبود خدمات و بهره وری منجر نشده بلکه کسری بودجه، تورم و ناکارآمدی را تشدید کرده است. در چنین شرایطی، کوچک سازی دولت یک انتخاب سیاسی یا شعاری نیست، بلکه ضرورتی اجتناب ناپذیر برای نجات اقتصاد کشور به شمار می رود. خصوصی سازی واقعی به معنای واگذاری مدیریت، مالکیت و مسئولیت به بخش خصوصی توانمند و پاسخ گو، می تواند زمینه ساز شفافیت مالی، افزایش بهره وری و کاهش فشار بر منابع عمومی باشد. تا زمانی که شرکت های دولتی از انحصار، حمایت های بی قید و شرط و بودجه های تضمین شده برخوردار باشند، انگیزه ای برای اصلاح، رقابت و نوآوری شکل نخواهد گرفت. از سوی دیگر، استمرار اقتصاد دولتی، سرمایه ها را از بخش مولد دور کرده و اعتماد فعالان اقتصادی را تضعیف می کند. لایحه بودجه ۱۴۰۵ می تواند نقطه عطفی برای تغییر این مسیر باشد؛ به شرط آنکه اراده ای جدی برای مهار هزینه های شرکت های دولتی و میدان دادن به بخش خصوصی وجود داشته باشد. بی تردید، اصلاح ساختار اقتصادی بدون کوچک سازی دولت و تقویت بخش خصوصی، نه ممکن است و نه پایدار خواهد ماند. بنابراین ضرورت دارد بیش از پیش به این مهم توجه شود.

نکته

اودر کودکی به امامت رسید تا مردم بفهمند امامت مقامی ملکوتی و انتصابی از سوی خداوند است نه مقامی دنیایی و انتخابی از سوی خلق

مبارک‌ترین مولود

گروه فرهنگی

در میانه قرن سوم هجری، تاریخ تشیع با پدیده‌ای شگرف و بی‌نظیر روبه‌رو شد که تمامی پیش‌فرض‌های کلامی و سیاسی دوران را به چالشی بنیادین کشید. حیات حضرت امام محمد بن علی الجواد (علیه السلام)، اگرچه کوتاه‌ترین طول عمر را در میان ائمه هدی داشت، اما به لحاظ تراکم حوادث و مدیریت شبکه‌ای پیروان، جایگاهی ممتاز و تمدن ساز در تاریخ اسلام ایفا کرد. این دوران، عرصه‌ی مواجهه با پیچیده‌ترین دستگاه‌های نفاق بود که سعی داشتند نور هدایت را در پس پرده‌های تزویر پنهان کنند. داستان امامت ایشان از سپیده‌دم ولادت آغاز می‌شود؛ زمانی که ولادت امام در سال ۱۹۵ هجری قمری، فراتر از یک حادثه خانوادگی، پاسخی قاطع به بحران هویتی شیعه بود. حضرت رضا (علیه السلام) تا میانسالی فرزند پسری نداشتند و جریان «واقفیه» با تکیه بر این موضوع، سعی در ایجاد انحراف در مسیر امامت داشتند. حتی پس از ولادت، دشمنان با تکیه بر تفاوت‌های ظاهری و چهره گندمگون امام که میراث مادری بزرگوار از سرزمین نوبه بود، سعی در تخریب وجهه ایشان داشتند. اما امام رضا (علیه السلام) با بصیرتی الهی، فرزند خویش را «مولودی که پربرکت‌تر از او برای شیعیان متولد نشده» نامیدند؛ چرا که حضور ایشان نه تنها امامت پدر را تثبیت کرد، بلکه مفهوم امامت را از قید و بندهای سن و سال رهانید. برخلاف امامان پیشین که در سنین بلوغ کامل به امامت می‌رسیدند، امام جواد (علیه السلام) در هفت یا هشت سالگی بار این رسالت عظیم را در حالی بر دوش گرفتند که با نظارت هوشمندانه دستگاه نفاق و بایکوت خبری شدیدی روبه‌رو بودند. پذیرش امامت یک کودک، آزمونی بزرگ برای عقلانیت شیعی بود. مأمون عباسی، که سیاستمداری فریبکار و هوشمند بود، تصور می‌کرد با انتقال امام به بغداد و برگزاری مناظرات علمی، می‌تواند ناتوانی یک کودک را اثبات کرده و قداست امامت را فرو بریزد. او می‌خواست نشان دهد که امامت شیعی ریشه در علم الهی ندارد. اما برخلاف تصور او، امام در کنگره‌های بزرگی که با حضور دانشمندان تراز اول برگزار می‌شد، چنان با صلابت و اشراف علمی پاسخ می‌گفتند که مایه شگفتی فقهای درباری می‌شد. این دوره، دوران تثبیت معرفتی شیعیان بود؛ وقتی پیروان دیدند که امام در خردسالی همان سخنی را می‌گوید که امامان پیشین در کهنسالی می‌گفتند، آموختند که امامت مقامی انتصابی از سوی پروردگار است و این تجربه، زمینه‌ساز پذیرش امامت امامان بعدی و در نهایت دوران غیبت شد. مأمون در ادامه راهبرد تزویر خود، دخترش «ام‌فضل» را به عقد امام درآورد. این ازدواج نه از سر علاقه، بلکه توطئه‌ای برای کنترل شبانه‌روزی، جاسوسی و ادغام نسل امامت با نسل خلافت بود. مأمون امیدوار بود فرزندی از این پیوند متولد شود تا مدعی امامت شده و سلسله تشیع را از درون دچار انحراف کند. اما امام با هوشمندی کامل، این تهدید را به فرصتی برای افشای نفاق تبدیل کردند. ایشان هرگز به سبک زندگی اشرافی دربار آلوده نشدند و با تدبیری الهی، اجازه ندادند هیچ فرزندی از ام‌فضل متولد شود. تمامی نسل امام از همسران پاکدامن دیگر ایشان ادامه یافت و بدین ترتیب توطئه مأمون برای آمیختن نسل نبوی با نسل عباسی شکست خورد. یکی از جنبه‌های درخشان شخصیت امام جواد (علیه السلام)، نقش ایشان به عنوان مبتکر بحث آزاد اجتماعی بود. ایشان سنت نشست‌های جمعی و گفتگوی آزاد را پایه‌گذاری کردند تا در فضایی عمومی، حقایق دین را با منطق تبیین کنند. مشهورترین این گفت‌وگوها، مناظره با «یحیی بن اکثم» بود که امام با شکافتن یک مسئله فقهی به ده‌ها صورت مختلف، حریف را مبهوت کردند. این مناظرات ثابت کرد که علم ایشان لدنی و الهی است. همچنین در ماجرای تعیین حد سرقت، ایشان با استنادی دقیق به قرآن، فتوایی دادند که تمامی فقهای بلاد را رسوا کرد و معتصم را مجبور ساخت تا نظر ایشان را بپذیرد؛ واقعه‌ای که کینه عمیق قضات درباری را برانگیخت. در عصر خفقان، امام شبکه «وکالت» را به اوج شکوفایی رساندند. به دلیل محدودیت‌های فیزیکی، عمده ارتباطات از طریق نامه‌نگاری صورت می‌گرفت. این نامه‌ها، فراتر از ابزار انتقال احکام، پیوند دهنده قلب‌های شیعیان به کانون امامت بود. نامه پرمهر ایشان به «علی بن مهزیار اهوازی» نمونه‌ای از این رابطه عاطفی است که شیعه را برای دوران غیبت آماده می‌کرد تا بیاموزند چگونه با امام خود از طریق نواب و آثار علمی ارتباط برقرار کنند. لقب «جواد» تنها یک صفت نبود، بلکه حقیقتی بود که در اوج بایکوت تاریخی درخشید. جود و کرم ایشان چنان میان مردم جاری بود که حتی غیرشیعیان نیز ایشان را با این صفت می‌شناختند. ایشان به پیروان خود می‌آموختند که تقوا پیشه کنند تا محبوب دل‌ها شوند. سرانجام، حیات ۲۵ ساله ایشان که سرشار از جهادی فشرده بود، برای دستگاه جبار عباسی غیرقابل تحمل شد. معتصم با همکاری ام‌فضل، ایشان را در جوانی به شهادت رساند. شهادت ایشان نه از سر ضعف، بلکه به دلیل قدرت نفوذ خیره کننده و گسترش تشکیلاتی شیعه بود که لرزه بر اندام خلافت انداخته بود. میراث امام جواد (علیه السلام) الگویی از یک رهبر جوان، با صلابت و هوشمند است که ثابت کرد در مقابل دشمنان منافق، تنها راه نجات، بصیرت افزایی و تکیه بر بریسمان محکم الهی است؛ درسی که تا همیشه تاریخ، الهام بخش مبارزان راه حق خواهد بود.

دولت حداقلی در فرانسه

درحالی که جدیدترین نظرسنجی مؤسسات Toluna-Harris Interactive و شبکه خبری LCI از سقوط شاخص اعتماد سیاسی در فرانسه خبر می دهد و تنها ۲۵ درصد از شهروندان فرانسوی عملکرد رئیس جمهور خود، امانوئل ماکرون، را قابل اتکا می دانند، به نظر می رسد پاریس بیش از هر زمان دیگر با پدیده‌ای مواجه است که می توان آن را «دولت حداقلی» نامید؛ دولتی که در داخل، سرمایه اجتماعی خود را از دست داده، اما در عرصه بین المللی همچنان به ایفای نقش های سنگین و غیرضروری ادامه می دهد. بدون شک اگر امروز انتخابات ریاست جمهوری فرانسه برگزار شود، اساساً جایی برای تنفس حداقلی ماکرون و همراهانش در کاخ الیزه باقی نخواهد ماند. در مقابل، جبهه ملی فرانسه به رهبری مارین لوپن و همراهانش در بالاترین محبوبیت خود طی سال های اخیر به سر برده و می توانند قدرت را در پاریس تصاحب کنند. دلیل اصلی نگرانی رئیس جمهور کنونی فرانسه از برگزاری انتخابات زودهنگام، همین مسئله است. البته اتحادیه اروپا نیز در این خصوص شدیدا نگران و مستاصل بوده و واسپاری قدرت به جریان ملی گرای افراطی در فرانسه را مقدمه‌ای برای خروج این کشور از اروپای واحد تلقی می کند. در چنین وضعیتی، ماکرون به جای تمرکز بر اولویت های معیشتی و مالی شهروندانی (که کشورش با بحران بودجه، بدهی فزاینده و ناتوانی احزاب در یافتن راه حل های اقتصادی پایدار روبه‌روست) مسیر دیگری را برگزیده است. او ترجیح داده در میدان های سیاست خارجی و پرونده های ژئوپولیتیک، بیش از آنکه بر منافع مستقیم مردم فرانسه تأکید کند، به خط مشی واشنگتن و تل آویو نزدیک بماند. این جهت گیری، نشانه‌ای از نوعی مداخله گرایی مضاعف در قالب دولتی است که ظرفیت داخلی اش برای پاسخ گویی به مطالبات اجتماعی تحلیل رفته، اما تمایل دارد باد خالت در مسائل برون مرزی برای خود مشروعیت تولید کند. درواقع، دولت ماکرون بیش از اینکه یک دولت مقتدر باشد، به دولتی حداقلی شباهت دارد: محدود در پایگاه مردمی، وابسته در سیاست خارجی، و نامطمئن در تصمیم گیری های اقتصادی. نتایج نظرسنجی اخیر، که پایین ترین میزان اعتماد عمومی از زمان آغاز ریاست جمهوری ماکرون در سال ۲۰۱۷ را ثبت کرده است، پیام روشنی برای الیزه دارد: جامعه فرانسه احساس می کند دولتش دیگر برای او نمی جنگد، بلکه در زمین دیگری بازی می کند. در حالی که محبوبیت چهره هایی چون جردن باردلا و مارین لوپن در مسیر صعود قرار گرفته، رئیس جمهور فعلی فرانسه در چرخه ای از فشارهای داخلی، بحران بودجه‌ای و سیاست ورزی بین المللی بی ثمر گرفتار شده است. چنین وضعیتی بیش از هر چیز بازتاب یک تناقض بنیادین است؛ ادعای استقلال در سیاست خارجی و در عمل، تبعیت از محورهای قدرتی که سال هاست اولویت های متفاوتی با منافع مردم فرانسه دارند.

آگهی مزایده

شرکت عالیفرد تولیدکننده محصولات سن ایچ در نظر دارد ضایعات روزمره تولید را شامل انواع کارتن، نایلون، بشکه، پلاستیک، آهن، کالای پلاستیکی... به صورت مزایده برای مدت یک سال به فروش می رساند.

از متقاضیان دعوت می گردد جهت بازدید و دریافت شرایط مزایده و ارائه قیمت پیشنهادی خود از روز چهارشنبه ۱۰دی ۱۴۰۴، به مدت یک هفته به شرکت عالیفرد سایت فیروزکوه مراجعه فرمائید.

آدرس: فیروزکوه – شهرک صنعتی امیریه
شماره تماس جهت هماهنگی: ۸۹۲۶-۰۲۱ داخلی ۳۱۰۹

تاریخ انتشار ۱۴۰۴/۱۰/۹
ح ش ۱۴۰۴/۱۰/۹